

Útmutató szerinti helyzetelemzés 2.2. pontjához

2.2 A LEADER Helyi Akciócsoport és a helyi partnerség

A térségi kohézió megteremtésében, erősítésében rendkívül fontos szerepe van a LEADER programnak. A program a **kisebb, homogén**, gazdasági és társadalmi szempontból egyaránt összetartozó térségeket tekinti a vidékfejlesztés célterületének. „A Bakonyért” térség esetében is jól működött a földrajzi adottságok azonosságán alapuló érdekközösség.

2007 októberében tartotta alakuló ülését „A Bakonyért” Helyi közösség, mint un. EEVA (Előzetesen Elfogadott Vidékfejlesztési Akciócsoport) és azonnal megkezdte a program összeállítását. A **HACS** azért lehetett eredményes, mert **mozgósítani** tudja valamennyi szféra szereplőit, összegyűjti, egyesíti és ösztönzi az elérhető emberi erőforrásokat a közszférából, a magán-, a civil- és az önkéntes szférából. A szektorokon, ágazatokon átnyúló együttműködés a Bakonyért HACS esetében 170 partnert tömörített egy szövetségbe. Az összes önkormányzat mellett a résztvevők között volt 45 cég (a területen működő 600 közül), 20 egyéni vállalkozó (1400-ból), 55 civil szervezet (a 230-ból) és 15 alapítvány.

Párbeszéd kezdődött a helyi résztvevők között, akik vállalták a közös gondolkozást. A Bakonyért HACS esetében az erős turisztikai és értékvédelmi (kulturális és épített örökség, hagyományörzés) érdekltség volt a fő mozgatórugó. Ez végül tükröződött a stratégiában, a tervezett intézkedésekben és a projektek kiválasztásban is. A HVS mintegy 500 beérkezett projektjavaslatra alapozva készítették el, az anyag 2008. februárra elkészült, de végleges formáját 2009 októberében nyerte el. Közben, 2008 szeptemberében született meg az FVM határozat a HACS hivatalos elismeréséről. A munkaszervezet 2008 végén alakult meg, és azóta is végzi a nagymértékűre duzzadt adminisztratív tennivalókat. A munkaszervezet megalakulásával szinte megszűnt a korábbi intenzív műhelymunka.

2009-ben létrehozták a HACS honlapját, és az internetes kommunikáció folyamatosan működik, ahol nemcsak LEADER, hanem általában a térséget érintő területfejlesztési támogatásokról tájékoztatták a regisztrált ügyfeleket. Megállapítható, hogy az információs lánc kiépült, és évek óta megfelelően működik.

Ugyanakkor számos kedvezőtlen tendencia is érvényesült.

A korábban aktív tervezői csoportokat felszámolták, a HACS-ok a tevékenységet és a felelősséget is átadták az erre a célra létrehozott szervezetnek. A **tagok egy része emiatt elveszítette érdeklődését**, ez tükröződik a tagság korábbi 170 fős létszámának 83-ra csökkenésében, a közgyűlések érdektelenségében, a kevés beadott pályázatban. A tagságot tekintve kitartottak az önkormányzatok (29 önkormányzatból 21), és a nagyobb cégek. A pályázatok kedvezményezettjei természetesen nemcsak a tagság köréből kerültek ki, ez sem növelte a motivációt. Itt is érvényesült a helyi társadalom gyenge önszerveződéséből adódó általános jelenség, hogy a mindenkori „erős emberek” kerültek a HACS vezetésébe, és a többség passzív maradt.

A HACS munkaszervezetek erősen függenek az Irányító Hatóságtól (IH, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal), a munkaszervezetek teljesítményét a központi IH-k értékelik, és az értékelés fő szempontja a túlbürokratizált adminisztrációs követelmények formális teljesítése. A munkaszervezetek az IH-nak való megfelelésben érdekeltek, és **hiányoznak az ösztönzők** a tagság felé történő visszacsatolásra, az alulról építkezésre, a helyi kooperációk előmozdítására.

A nyilvánossági problémák is hozzájárultak a tagság passzivitásához, nem volt elég hatékony a tagság bevonása a folyamatokba (pl. (közgyűlési jegyzőkönyvek nem nyilvánosak, nem

szerepelnek a honlapon, Hírlevél első száma 2010 októberében jelent meg, a pályázati eredmények teljes körűen először 2011 februárjában kerültek a honlapra)

A fentiek miatt nem jött létre az elvárt térségi szinergia a kapcsolódási pontok felismerésével, és **elmaradtak a több szektort érintő akciók és a közös projektek.**